

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τὴν Πέμπτην, 4^ῃ /17^ῃ Μαρτίου 2016, Πέμπτην τῆς Α΄ Ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν, ἔωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσαν καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ φέρουσαν Ἱερὰν Μονὴν εἰς τὴν Δυτικὴν Ὀχθὴν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ πρό τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ εἰς τὴν Νεκρὰν θάλασσαν.

Ὡς γνωστόν ὁ ἅγιος Γεράσιμος προσῆλθεν ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ Λυκίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν καὶ ἐμόνασεν εἰς Μονὴν τῆς περιοχῆς τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ. Πραρασυρθεὶς πρὸς ὀλίγον ἐκ τῆς αἰρέσεως τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ περί τό 450 μ.Χ., ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν ὑπὸ τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου καὶ διεκρίθη ἐν τῇ ὑπερασπίσει τοῦ Χριστολογικοῦ δόγματος τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος καὶ παρακληθεὶς ἵδρυσε μοναστηριακὴν Λαύραν διὰ τούς προκεχωρημένους εἰς τὴν ἄσκησιν μοναχούς καὶ ὠδήγησε χιλιάδας ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν κατὰ Χριστόν πολιτείαν, τελείωσιν καὶ θέωσιν, πλῆθος δὲ Χριστιανῶν, προσερχομένων αὐτῷ ἐκ τοῦ κόσμου, προσεῖλκυσε εἰς τὴν ἐν Χριστῷ εὐσεβῆ ζώην. Ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσα Μονὴ ἐπέζησε τῶν μεταλλαγῶν τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας καὶ δὴ εἰς τὴν ταραχώδη περιοχὴν τῆς Παλαιστίνης.

Εἰς τὴν Ἱερὰν ταύτην Μονὴν προεξῆρξεν τῆς θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων Δώρων ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργούντων Αὐτῷ Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων ὡς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἱερωνύμου ἡγουμένου εἰς Φχές τῆς Ἰορδανίας, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου, ἡγουμένου εἰς Ἱ. Μονὴν Χωρίου τῶν Ποιμένων, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Παΐσιου ἡγουμένου εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Προφήτου Ἡλιοῦ, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀνανίου ἡγουμένου εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἁγίου Γεωργίου Μπετζαλλᾶ, τοῦ Ἱερομονάχου π. Κυριακοῦ, ἱερέως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, καὶ τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου π. Νικήτα, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων ὡς τοῦ π. Ἦσσα Μοῦσλεχ, τοῦ π. Γιοῦσεφ Χόνταλη καὶ τοῦ π. Παύλου Ἀλέμε ἐπίσης τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου τῶν Ἱεροδιακόνων π. Ἀγαπίου, π. Μάρκου καὶ π. Ἀναστασίου, συμπροσευχομένων τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου Γραμματέως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Καττάρων κ. Μακαρίου, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου πρῶην Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καὶ τῶν βοηθοῦντων αὐτῷ μοναχῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Χοζεβᾶ καὶ Βηθλεέμ, συμμετεχόντων τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, τῶν ἐκπροσώπων τῶν Μ.Μ.Ε. τοῦ Πατριαρχείου, τῶν διακονητῶν καὶ διακονητριῶν τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Κύπρου, Ρωσίας, Ρουμανίας καὶ Οὐκρανίας.

Πρὸς τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστὶ ὡς ἔπεται:

«Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἀγίων Σου πᾶσα ἡ κτίσις ἐορτάζει, οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι ἐλέησον ἡμᾶς», ψάλλει ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ὦντως πᾶσα ἡ κτίσις σήμερον ἐορτάζει καὶ δὴ ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ ἐπὶ τῇ ἐορτίῳ πανηγύρει τῆς μνήμης τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως ἀλλὰ καὶ τῆς λήψεως τοῦ στεφάνου τῆς ἀφθαρσίας, δηλονότι τῆς θεώσεως αὐτοῦ.

Τοῦτο δὲ ἐπέτυχε ὁ Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος, μιμούμενος τούς προφήτας καὶ ἀσκητὰς καὶ μάλιστα τὸν Τίμιον Πρόδρομον, οἵτινες φωτισθέντες τῷ φωτὶ τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Μεγάλης Βουλής», (Ἠσαΐου 9,6), δηλονότι τοῦ Χριστοῦ, καταλάμπουσιν ἀεὶ ὡς φωστῆρες ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Ἰορδάνου, ἔνθα προσφάτως νέος φωστὴρ ἀνεφάνη ὁ ὁσίου Ἰωάννης ὁ νέος Χοζεβίτης. Ἰδοὺ διὰ τί οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις, «Φῶς δικαίους διὰ παντός, φῶς δ' ἄσεβων σβέννυται», (Παροιμ. 13,9). Εἰς τούς δικαίους ἀνθρώπους λέγει ὁ Παροιμιαστὴς ὑπάρχει πάντοτε τό φῶς τῆς ζωῆς καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ Χριστοῦ. Τούναντίον ὅμως, τό φῶς τῆς ζωῆς καὶ τῆς χαρᾶς τῶν ἀσεβῶν, δηλαδή τῶν ἀπίστων ἀργὰ ἢ γρήγορα θά σβῆση.

«Τῶν ἀγίων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος, ὁ ἐν Ἐδέμ», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Παράδεισος δὲ οὗτος, ἀγαπητοί μου, εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστός εἶναι τό ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πεφυτευμένον δένδρον τῆς ζωῆς, τοῦ φωτός καὶ τῆς δικαιοσύνης. Τό δένδρον τοῦτο εἶναι τό εὐχαριστιακόν Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχί ὡς ὁ Ἀδάμ τεθνηξόμεθα».

Ἐκ τοῦ εὐχαριστιακοῦ τούτου δένδρου τῆς ζωῆς ἔφαγον πάντες οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας καὶ βεβαίως ὁ Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος, ὁ ὁποῖος τό ἄγονον τῆς ἐρήμου ἐγεώργησε καὶ κατεφύτευσε μέ τό δένδρον τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ εὐσημος μνήμη αὐτοῦ φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν, διώκει τό σκότος τῶν παθῶν καὶ πειρασμῶν καὶ διαλύει τὸν βαθύτατον ζόφον τῶν δαιμόνων.

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ ἐορτιος μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου καὶ ἡ συμμετοχὴ ἡμῶν εἰς αὐτήν μᾶς ἀποκαλύπτει τὸν πνευματικὸν καὶ πρακτικὸν τρόπον τῆς θεραπείας τῶν ψυχικῶν ἡμῶν τραυμάτων. Τό θεραπευτήριον δὲ τῶν τραυμάτων τῆς ψυχῆς καὶ ὄλων τῶν νόσων αὐτῆς, εἶναι ἡ μετάνοια καὶ ἡ ἐξομολόγησις. «Οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν», (Ματθ. 9,13), λέγει ὁ Κύριος. Ἐρμηνεύων τούς Κυριακούς τούτους λόγους ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἰάκωβος λέγει ὅτι ἡ δύναμις τῆς προσευχῆς, ἡ ὁποία γίνεται μέ πίστιν θεραπεύει τὸν ἀσθενῆ. Ἐάν δηλαδή ὁ ἀσθενὴς ἔχει διαπράξει ἁμαρτίας, αἱ ὁποῖαι προεκάλεσαν τὴν ἀσθενειάν του, ψυχικὴν ἢ σωματικὴν, θά συγχωρηθοῦν εἰς αὐτόν. Προτρέπει δὲ ὅπως ἐξομολογώμεθα μεταξύ ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας μας καὶ εὐχώμεθα ὁ ἕνας ὑπὲρ τοῦ ἄλλου. Ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα καὶ ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος. Κἂν ἁμαρτίας ἦ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε, Πολύ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη», (Ἰακώβ. 5, 15-16).

Σύμβουλος καί συνεργός τῆς μετανοίας εἶναι ἡ ἀγία νηστεία, τὴν ὁποίαν ἐδίδαξεν εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ παραδείγματος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καί νύκτας τεσσαράκοντα εἰς τὴν ἔρημον τῆς περιχώρου τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ὠδηγήθη ὑπὸ τοῦ ἀγίου αὐτοῦ Πνεύματος, διὰ νά πειρασθῆ ὑπὸ τοῦ διαβόλου καί ἀγωνισθῆ νικηφόρως κατ' αὐτοῦ, (Ματθ. 4, 1-2). «Νηστεία γάρ», λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, «τῆς ψυχῆς ἐστὶ τροφή καί καθάπερ αὕτη ἡ σωματικὴ τροφή πιαίνει τὸ σῶμα οὕτω καί ἡ νηστεία τὴν ψυχὴν εὐτονωτέραν ἐργάζεται... τὰ ἄνω φαντάζεσθαι προξενεῖ, ἀνωτέραν αὐτὴν τῶν ἡδονῶν... τοῦ παρόντος βίου ἀπεργαζόμενη».

Τούτου ἔνεκεν ὁ παλαιὸς Ἀδάμ ἔλαβε ὡς κατοικίαν τὸν Παράδεισον, φυτευμένον καί αὐτόν μέ ἐξαίρετον τρόπον ἀπὸ τὸν θεόν, διὰ νά ἔχη ἐκεῖ θεῖαν θέαν καί ὁμιλίαν αὐτόπροσώπως καί λάβῃ εἰς αὐτόν τὸν Παράδεισον συμβουλὴν καί ἐντολήν ἀπὸ τὸν θεόν πού ὤριζε τὴν ἀρμόζουσαν ἐκεῖ νηστείαν, μέ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἂν τὴν κρατοῦσε καί τὴν διατηροῦσε, θά παρέμενε διὰ πάντα ἀθάνατος καί ἀκούραστος καί ἄλυπος» κηρύττει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς.

Κατὰ τὸν μελωδὸν τῆς Ἐκκλησίας ὁ ὄσιος Γεράσιμος ἐξοπλισθεῖς μέ τὰ ὄπλα τῆς μετανοίας, τῆς ἐξομολογήσεως καί τῆς μετανοίας ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὕψος τῆς νοητῆς θεωρίας ὑποδεξάμενος καί θεῖων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ ἐμφάσεις καθαρὰς. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος ἐγένετο κοινωνός τῆς θεωρίας τῆς θείας θέας, δηλαδή τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, ὡς λέγει καί ὁ μελωδὸς αὐτοῦ. «Ὁλην σου τὴν ἔφεσιν τῆς ψυχῆς, Γεράσιμε, πρὸς μόνον τὰ ἄφθαρτα ἔχων κατηξιώθης, ὧν ἐπόθησας». Τοῦτο σημαίνει καί πάλιν ὅτι ὁ ἅγιος Γεράσιμος κατηξιώθη τῆς κοινωνίας μετὰ τοῦ νέου Ἀδάμ τοῦ Χριστοῦ «ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων», (Ἐβρ. 12, 23).

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς μᾶς καλεῖ ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία δηλαδή εἰς μετάνοιαν καί αὐτεπίγνωσιν, ἰδιαιτέρως κατὰ τὸ παρὸν στάδιον τῆς ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς κατὰ τὸ ὁποῖον αὐτῆς στάδιον προβάλλονται ζῶντα παραδείγματα ἐξομολογήσεως, κατανύξεως, συντριβῆς «καί πόθου πρὸς μόνον τὰ ἄφθαρτα». Τοιαῦτα παραδείγματα εἶναι ἡ ταπείνωσις τοῦ Τελώνου ἢ αὐτεπίγνωσις τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ, ἡ μακαρία καί χαροποιὸς μετάνοια τῆς Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ἀλλὰ καί τῆς ἐλλάμψεως τοῦ ἀγίου Πνεύματος τῶν θεοφόρων Πατέρων καί Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας, ὡς τοῦ Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, τοῦ Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καί ἀσφαλῶς τοῦ σήμερον τιμωμένου Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου. Τὰ ὡς ἄνω παραδείγματα μᾶς καλοῦν καί μᾶς προτρέπουν νά ἀποβάλωμεν τὸν παλαιόν, τὸν χοϊκόν ἡμῶν ἄνθρωπον καί νά ἐνδυθῶμεν τὸν νεόν ἄνθρωπον, δηλονότι τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν καί ἀναστάντα Χριστόν.

Δεηθῶμεν τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἱκετεύσωμεν τὴν ὑπερευλογημένην καί ἀειπάρθενον θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ θεοῦ καί δοξάσωμεν τὸν δοξάσαντα Αὐτόν ὄσιον Πατέρα ἡμῶν Γεράσιμον καί μετὰ τοῦ μελωδοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἴπωμεν: «Ἐχουσα ψυχὴ μου τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ ἰατρῷ ψυχῶν τε καί σωμάτων. Ἐλευθέρωσον με φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναρίθμησον μέ τῇ πόρνη καί τῷ ληστῇ καί τῷ τελώνῃ καί δώρησαί μοι, ὁ θεός, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν καί σῶσον με. Ἀμήν».

καί ἀραβιστί ἴδε ἠλεκτρονικὸν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2016/03/17/19668>

Πολλοί προσήλθον εἰς τό μυστήριον τῆς θείας Μεταλήψεως. Ἠκολούθησε ἡ λιτανεῖα τῆς Ἱερᾶς εἰκόνος τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου πέριξ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς αὐτοῦ, τῶν Προσκόπων προπορευομένων καί ἀνεπέμφθη δέησις ὑπέρ ὑγείας, βοήθειας καί εἰρήνης τοῦ κόσμου καί ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν.

Τήν δέ μεσημβρίαν ὁ φίλεργος καί φιλόξενος ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος παρέθεσε νηστήσιμον τράπεζαν εἰς πάντας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/uXnde1LD9h0>

<http://youtu.be/qnt0SYg30Fs>

<http://youtu.be/NpacowJ9Wa0>

